

AUGUSZTUS 20.

„Mélytő volt az ünnephez minden pillanat”

6

RENEZÁNSZ TÁBOR

A Mátyás király- emlékévből kiindulva a reneszánsz kor valamilyen formában minden nap előjött.

7

EMBERMESÉK

Sárköziék

12

ÖNKORMÁNYZATI HÍREK

KEDVES DUNAKILITI ÉS TEJFALUSZIGETI LAKOSOK!

A Dunakiliti Krónika előző lapszáma óta történt fontosabb eseményekről számolok be Önöknek.

Elkészült az Egészségház

Sikerült! Ez volt az első gondolatom 2018. jún. 30-án reggel, amikor az új Egészségház avatóünnepségére indultam. A 140 milliós beruházás teljesen önerőből valósult meg, és a házi orvos mellett a Védőnői Szolgálat költözik hamarosan az épületbe. A tervező Hollósi Balázs volt, a kivitelező a LALAÉP '97 BT. Litresits András vezetésével. A Dunakiliti Községüzemeltető Kft. az épület melletti kerítést készítette.

Új védőnők van

Ujháziné Kiss Judit személyében új védőnő kezdte meg működését 2018. júl. 1-jétől Dunakilitin és Feketeerdőn. A mostani lapszámban bemutatkozik Önöknek. Fogadjuk őt sok szeretettel, segítsük munkája lelkiismeretes teljesítését.

Ajándék az új épületbe

Mészáros Erzsébet neve sokak előtt ismert Dunakilitin. A Csiripiszli

ünnepre készített kiállítását után most azzal hívta fel magára a figyelmet, hogy egy bohócra készült képet ajándékozott az Egészségház új épületébe. Köszönjük a felajánlást. Sok sikert kívánunk a „művésznőnek” további munkájához. Tudni kell Hugirol, hogy képeit egy lendülettel festi, ritkán ad magának javításra lehetőséget.

Aszfaltoztunk a Füzesi utcát

Részben BM pályázati forrásból (50%), részben önerőből megvalósult a Mozi köz után a Füzesi utca aszfaltozása is. A többi márt aszfaltos utcában lakók szíves türelmét kérjük. Ebben az évben már nem lesz mód további aszfaltozásra. Megoldást kell találnunk viszont a belterület határához érkező külterületi utak esetében arra, hogy a lakosok ne szenvedjenek az érkező gépek porától, a felhozott sártól.

Pályázati hírek**Szociális tűzifa program**

Önkormányzatunk 2018. aug. 31-én adta be pályázatát a szociális tűzifára, melyet évek óta a rászoru-

lók körében osztunk ki általában év végén. Amennyiben sikeres lesz a pályázat, az önkormányzathoz lehet beadni az igényeket. Figyeljék tehát az erről szóló felhívást!

TOP 5.3.1.6 pályázati siker

A „Közösségépítés négy évszakban” címmel 2021-ig valósulnak meg programok 35 millió Ft-ból, ill. a Faluház fény- és hangtechnikája újul meg e projekt során. A pályázatot csak konzorciumban lehetett benyújtani, így Feketeerdő 5 millió Ft-tal gazdagodott. A pályázat megírásában Schnitzerné Samu Tímea volt segítségünkre, most pedig Edelmayerné Andreával dolgozunk a lehető legjobb programok kidolgozásán.

További pályázatok

Nem érkezett még hír a 2018. évi BM pályázatról (60 millió Ft), melyből a Faluház energetikai korszerűsítését, a nyílászárók cseréjét, a külső festést oldanánk meg. Várjuk az elbírálást a „Sétány a Batthyány-kastélyhoz” (15 millió Ft-os projekt), a „Hulladékgazdálkodási szemléletformálás” (3 millió) pályázat esetében.

Teljesítési helyzetkép

Örömmel jelzem az érintetteknek, hogy a közművesítés jól halad. A víz- és szennyvízhálózat már kész. A gázszolgáltató a napokban tartott nyomáspróbát, és minden rendben ment. A villamoshálózat és a közvilágítás kiépítése folyamatban van, és az aszfaltos út kialakítása is zajlik.

Téli rezsicsökkentés

2018. október 15-ig várjuk a hivatalban azon dunakiliti lakosok jelentkezését, akik nem részesültek a téli rezsicsökkentés lakásonkénti 12.000 Ft-os támogatásából.

Tanévkezdési támogatás ismét

Dunakiliti Község Önkormányzatának képviselő-testülete 2018-ban is úgy döntött, hogy az iskolakezdéshez támogatást nyújt a dunakiliti családok részére. A feltételekről és az összegekről külön tájékoztatás jelenik meg itt a lapban is.

Lomtalanítás lesz 2018. október 5-6-án

Az idei évi lomtalanítás bonyolításáról a mai lapszámban tájékoztatjuk Önöket. Az előző évek gyakorlatának megfelelően zajlik idén is minden. A külön összegyűjtött fém- és elektromos hulladékból származó bevételt a Községi Ház udvarán kialakítandó játszótér eszközeire fordítjuk. Tisztelettel kérjük a lakosságot, a helyi üzemet, vállalkozásokat ezen hulladék elkülönített gyűjtésére és kiszállítására.

Rendezési terv módosítása zajlik

Részben lakossági kezdeményezésekre, részben önkormányzati érdek nyomán rendezési terv módosítása van folyamatban egy egyszerűsített és egy teljes eljárással. A háttérben az építkező fiatalok kérései, helyi vállalkozások bővítési szándékai vannak, ill. az önkormányzati tervek megvalósíthatóságának feltételeit szeretnénk megteremteni. Ismét megpróbálkozunk szabad strand kialakításával is.

Bölcsőde később

Sajnos továbbra sem rendelkezik önkormányzatunk kellő forrással ahhoz, hogy a jogerős építési engedéllyel rendelkező beruházás meginduljon. Kérjük a lakosság türelmét és a kisgyermekesek megértését.

A Falunap és a Rétrehívó program szponzorai

Hálás szívvel mondok köszönetet az önkormányzat és a település lakói nevében a segítségért, támogatásért, melyet az alábbiaktól kap-

tunk:

- A Duna kisvendéglőt működtető Arizona Kft. és Horváth Ibolya
- A Szigetköz Lelke Pálinkaház
- Sárközi Lakatosüzem
- Kiliti Szikvíz Kft.
- Egyesületeink közül az alábbiak: Dunakilitiért Egyesület, a Magyar Vöröskereszt Dunakiliti Szervezete, Felső-szigetközi Szabadidő és Vízi Sport Egyesület, az Őszidő Nyugdíjas Klub, a „Sólyom” Láng Rudolf Vadász Egyesület, Honvéd Horgász Egyesület, Dunakiliti Önkéntes Tűzoltó Egyesület.

Kanyarjavítás a biztonságos közlekedésért

A Közút Kft. jóvoltából a napokban megújul a Faluház melletti kanyar, így közlekedésünk biztonságosabbá válik ezen a helyen.

Közmeghallgatás

A 2018. évi közmeghallgatást a képviselő-testület munkaterve szerint 2018. október 25-re tervezzük.

Az Egészségház melletti kerítést a Községüzemeltető Kft. munkatársai készítették.

A további információkat később juttatjuk el Önökhöz.

Közeledik a templomunk ünnepe, a búcsú

Idén a Szent Kereszt Felmagasztalása templom búcsúját szept. 16-án ünnepeljük. Bár a búcsú az évek során változott, egy valami megmaradt: a közösséghez tartozást erősíti bennünk. Ráadásul idén nevezett településünk a "Kulturális Örökség Napja" programra, melynek keretében egyébként nem látogatható házak, udvarok nyílnak meg az ünnep előestéjén a nagyközönség előtt! Olvashattak erről az IKSZT szeptemberi szórólapján is. Aztán pedig a búcsú napján ünnepeljük együtt! Figyeljünk gyermekeink örömeire, várjuk, fogadjuk szeretettel kedves vendégeinket! Ünnepeljük szentmisével, hagyományőrző programmal a templomtérben, és a búcsúi forgatagban késő estig! Találja meg mindenki a kedvére való elfoglaltságot, időtöltést ezen az ünnepen rokonokkal, barátokkal távolról vagy közlelő! Szép ünnepet kívánok az itt lakóknak, az ide látogatóknak, az itt dolgozóknak egyaránt!

Tisztelettel:

*Kovács Andor Tamásné
polgármester*

FELHÍVÁSOK

TÁJÉKOZTATJUK A TISZTELT SZÜLŐKET, HOGY DUNAKILITI KÖZSÉG ÖNKORMÁNYZATÁNAK KÉPVISELŐ-TESTÜLETE 2018. ÉVBEN AZ ALÁBBI TELEPÜLÉSI BEISKOLÁZÁSI TÁMOGATÁSSAL SEGÍTI A TANÉVKEZDÉST

A Képviselő-testületnek a szociális ellátásokról szóló 3/2015. (II. 27.) önkormányzati rendeletének 13.§ (1) bekezdése értelmében: "Települési támogatás állapítható meg a beiskolázás miatt jelentkező többletkiadások enyhítésére."

A települési támogatás igénybevételének feltétele, hogy a tanuló

- a) az általános iskolai tanulmányait a dunakiliti általános iskolában folytassa, kivéve a speciális nevelésre, oktatásra szoruló tanuló**
- b) nappali iskolarendszerben végezze tanulmányait,**
- c) családi pótlékra jogosult, és**
- d) valamelyik szülője magyarországi munkahellyel rendelkezzen, vagy Magyarországon regisztrált munkanélküli legyen.**

A Képviselő-testület 116/2017.(V.31.) határozata alapján az alábbi támogatások nyújtásáról határozott:

- a dunakiliti lakos első osztályos gyermeknek, aki a dunakiliti általános iskolába iratkozott be

15.000 Ft/fő települési támogatást;

- általános iskolai 2.-8. osztályos tanulók részére **5.000 Ft/fő**

- a speciális nevelési-oktatási intézményben tanulói jogvisznyal rendelkezőknek: **20.000 Ft/fő** támogatást;

- a középiskolai tanulók részére **7.000 Ft/fő** települési támogatást;

- a felsőoktatásban tanuló fiatalok részére **7.000 Ft/fő** települési támogatást biztosít a Képviselő-testület. A támogatás igényléséhez szükséges formanyomtatvány igényelhető ügyfélfogadási időben a Dunakiliti Közös Önkormányzati Hivatalban (Dunakiliti, Kossuth L. u. 86.) folyamatosan. A kérelmeket legkésőbb 2018. december 15. napjáig kell benyújtani. A kérelmekhez iskolalátogatási igazolást kell csatolni.

Dunakiliti, 2018. augusztus 14.

Kovács Andor Tamásné sk.
polgármester

TÁJÉKOZTATÁS LOMTALANÍTÁSRÓL

DUNAKILITI KÖZSÉG ÖNKORMÁNYZATA LOMTALANÍTÁST SZERVEZ AZ ALÁBBIK SZERINT:

IDŐPONT: 2018. október 5-6.(péntek, szombat) reggel 8-tól 18 óráig

HELYSZÍN:

- **1. DUNAKILITIN:** Zöldhulladék-lerakó, Veritas utca vége

A konténerekben nem helyezhető el:

- építési törmelék
- gumi (autó- és kerékpárgumi)
- veszélyes hulladék (pl. gyógyszer, gyógyszer, olaj, szárazelem, akkumulátor)

Minden egyéb háztartási hulladék hozható.

A zöldhulladék elhelyezésére a megszokott módon lesz lehetőség.

A fém és elektromos hulladék gyűjtésére konténereket biztosítunk.

- **2. TEJFALUSZIGETEN:** Csiba Lajos út elején lesz **A konténerekben nem helyezhető el:**

- építési törmelék

- gumi (autó- és kerékpárgumi)
- veszélyes hulladék (pl. gyógyszer, gyógyszer, olaj, szárazelem, akkumulátor)
- zöldhulladék

A fém és elektromos hulladék gyűjtésére Dunakilitin külön konténereket biztosítunk.

Kérjük a lakosságot, hogy ezt külön gyűjtsék, kezeljék. Ne adják oda a településen esetlegesen megjelenő vasgyűjtő személyeknek!

Tisztelettel kérjük Önöket, hozzák ki a lomtalanítás gyűjtőhelyére.

A fém és elektromos hulladék leadásából befolyt összeget a Községi Ház udvarán kialakítandó játszótér eszközeire fordítjuk.

Bízunk a lakosság együttműködésében, és a fenti szabályok betartásában.

Dunakiliti, 2018. augusztus 31.

Kovács Andor Tamásné sk.
polgármester

FELHÍVÁS REZSICSÖKKENTÉSI IGÉNY BEJELENTÉSÉRE

A TÉLI REZSICSÖKKENTÉS KORÁBBI INTÉZKEDÉSEIBEN
NEM RÉSZESÜLT HÁZTARTÁSOK RÉSZÉRE

A téli rezsicsökkentés végrehajtását követően szükségessé váló további intézkedésekről szóló 1364/2018. (VII.27.) Korm. határozat végrehajtása érdekében a téli rezsicsökkentés korábbi intézkedéseiben nem részesült, gázszolgáltatási szerződéssel nem rendelkező háztartások részére igény felmérést végez a Dunakiliti Közös Önkormányzati Hivatal.

Az igénybejelentés formanyomtatványon történik, amely kitölthető a Hivatalban (Dunakiliti, Kossuth Lajos u. 86.)

Az igénybejelentés végső határideje: 2018. október 15-e.

Az igénybejelentés feltétele annak tudomásul vétele, hogy az Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság ellenőrzi, hogy a bejelentő háztartása korábban téli rezsicsökkentésben nem részesült.

Odonics Aliz sk.
jegyző

BEMUTATKOZIK AZ ÚJ VÉDŐNŐNK

Kérem, fogadják bemutatkozásom. 1987. július 16-án születtem Debrecenben, Hajdú-Bihar megyében. Püspökladányban töltöttem a gyermekkorom. A szakközépiskolát is a püspökladányi Karacs Ferenc Gimnázium, Szakközépiskola, Szakiskola és Kollégiumban végeztem humán szakon. A továbbtanulás során a Miskolci Egyetem Egészségügyi Főiskolai Karán, Egészségügyi gondozás és prevenció szakán védőnő szakirányt választottam. A főiskola elvégzése után 8 hónapot a lakóhelyemhez 30 km-re fekvő Kisújszálláson dolgoztam, mint helyettesítő védőnő. Ott a tanyavilág és a belváros lett az én körzetem. A főiskoláról ki-

kerülve hirtelen sok tapasztalatot szereztem a két élethelyzetről. Ebben a 8 hónapban sok emlékekkel is gyarapodtam, mintha egyszerre lettem volna a jelenben és a múltban. Hirtelen talpraesettnek kellett lenni, mikor egyedül mentem ki a tanyákra, ahol viszont közvetlen és barátságos családok vártak. A belvárosban pedig mindent átadtam, amit a főiskolán tanultunk a számos híres gyermekorvostól és dietetikustól.

Majd a 8 hónap után férjem lakóhelyéhez közel Borsod-Abaúj-Zemplén megyében, Kurityánban folytattam tovább munkámat. Kurityán az Északi-középhegység dombjai között fekvő község. A táj lenyűgöző, végtelen nyugalmat sugároz. A hétvégéken sokat túráztunk, kirándultunk, mint önálló túrázók és barátnőimmel teljesítménytúrákon is indultunk. Kurityánban egy óvodát, két iskolát és egy települést láttam el. Ott is évente 1-2 alkalommal nőgyógyászati méhnyakrákszűrést szer-

veztem és a véradás megszervezésében is segédkeztem. A Szociális Bizottság tagjaként a gyermekes családok érdekeit is erősítettem. 2013 októberében megszületett kisfiam. A várandósságom alatt is és a kisfiammal is számos nehézségen mentünk át, ami során sok tapasztalatot és tudást is szereztem. 2 évvel GYED-en voltam otthon, majd ismét munkába álltam. A munkám annyiban változott, hogy jobban együttérzőbb lettem, és saját tapasztalataimat is át tudom adni. Az évek során öcsém és édesapám Újrónafőre költözött, édesanyám pedig nálunk segített Kurityánban. Most 2018 júliusában lett alkalom, hogy ismét a családukhöz közel költözhetünk, Újrónafőre. Igyekszem Dunakilitin és Feketeerdőn is mindenkit minél hamarabb megismerni, és ami a védőnői szakterülethez tartozik abban segíteni vagy más dolgokban pedig útbaigazítani.

*Ujháziné Kiss Judit
védőnő*

IKSZT HÍREK

AUGUSZTUS 20.

„Békében lobogjon,
Örökké hadd lobogjon!”

(Szilágyi Ákos: *Lobogó dal*)

„Méltó volt az ünnephez minden pillanat”- idézem a polgármester asszony szavait.

Valóban így éreztük, akik jelen voltunk a szentmisén, a kenyéráldáson és a Községi Ház udvarán megrendezett ünnepségen. Olyan jó volt látni a szentelt kenyeret kísérelő, viseletbe öltözött fiatalokat!

A Dunakilitiért Egyesület újabb gesztussal ajándékozta meg a falut, két szép zászló tartót állítottak fel a Községi Ház udvarán a magyar és a dunakiliti zászló számára. A

Himnusz hangjaira ünnepélyes zászlófelvonással indult tehát a műsor. Szent István köszöntővel közreműködött a Vegyeskar, Kranner Bettina és Horváth Anita szívhez szólóan szavalt. Dr. Kocsis Sándor professzor úr pedig államalapító királyunkról, a magyarság megmaradásáról tartott ünnepi

beszédében sajátos, közvetlen stílusával ragadta meg figyelmünket. A megszentelt kenyeret végül polgármester asszony szegte meg, a képviselőtestület tagjai és a közreműködő fiatalok pedig szétosztották az ünneplő közönségnek.

Edelmayer Miklósné

NYÁRI TÁBOROK**„RENEZÁNSZ” TÁBOR**

Erről a táborról kicsit részletesebben szeretnék beszámolni, mert azt gondolom, hogy a résztvevők számára egy nagyon sikeres, jó hangulatú és eseménydús hét volt ez a júliusi. Felvette a versenyt bármilyen drága és profik által szervezett gyerektáborral. Sok munkát fektettünk a szervezésbe, próbál-

tunk olyan programokat összeállítani, amik a gyerekek számára érdekesek. A Mátyás király-emlékévből kiindulva a reneszánsz

kor valamilyen formában minden nap előjött, legalább egy mese erejéig. Örömeinkre szolgált, hogy a faluban működő egyesületek nagy

segységünkre voltak a programok lebonyolításában.

- A Honvéd Horgász Egyesülettel töltöttük az első napot a Dunaparton. Minden gyerek kapott horgászbót, szakszerű magyarázatot Lelkes Bélától és Csapó Istvántól, és mindenki fogott halat! Kedves vendéglátóink még fantasztikus ebédet is készítettek nekünk.
- A lovagi torna napja volt a második. A táborozók délelőtt csapatokba rendeződtek, és saját maguk készítettek jelmezeket, fegyvereket és zászlókat a délutáni „bajvíváshoz”. A Sportegyesület volt segítségünkre ebben.
- A harmadik napon kirándultunk Visegrádra és a Szentendrei Néprajzi Múzeumot látogattuk meg. A visegrádi Mátyás Király Múzeumban reneszánsz zenés tárlatvezetés, a skanzenben pedig sajátkézi

kenyérdagasztás és sütés várt bennünket. Csodás helyeken jártunk!

- Csütörtök is eseménydús volt, hiszen nyílt napot tartottunk. A gyerekek Szitás Gergellyel bőrkarkötőt fontak, mézet kóstoltak Házi János méhész jóvoltából. A Nyugdíjas Klub segítségével lakoma készült a szülőknek, nagyszülőknek és a Dunakilitin táborozó vak gyerekeknek, akik szintén a vendégeink voltak. A finom sült húsoknak és a palacsintának óriási sikere volt. Az estébe nyúló vigasságot a Hangraforgó együttes reneszánsz koncertje zárta.
- A péntek is sok izgalmat rejtgetett. A délutánt Makay Tamás lovardájában kezdtük, meglátogatva a csodálatos díjnyertes lovakat és csikókat. Egy nagy séta után a Vízpart kempingben vizonoztuk a vak fiatalok látogatását és előadást hallgattunk Kocsis Julianna gyógynövény meséiből. Vacsora után átmentünk a vadászházba. Szokoli Sándor várt bennünket a „Sólyom” Láng Rudolf Vadászegyesület képviseletében. Mesélt a gyerekeknek az erdőről és az itt élő vadakról. Már csaknem sötétedett, mikor elindultunk a közeli

vadlesekhez. Érdekes és izgalmas volt megmászni ezeket, barangolni az esti erdőben, hallgatni a vadásztörténeteket vezetőnkől.

Mindezeket azért tartottam fontosnak leírni, hogy láthassák, nem kell a gyerekeknek egész nyáron a számítógép előtt ülni, vagy a nagymamát nyaggatni. Volt, és remélhetőleg jövőre lesz is alkalom, hogy vidáman és jól szórakozva töltsék el az idejüket a helyi táborokban.

Ami még számomra igazi élmény volt: a nagycsoportos óvodástól a végzett nyolcadikosig minden korosztály képviseltette magát. Látniuk kellett volna, ahogy a nagyfiúk szárnyaik alá vették a kicsiket, akik áhitattal fogadták a segítséget. Engedni kell a gyerekeket ilyen tapasztalatokat is szerezni!

Edelmayer Miklósné

SZÉKI NÉPZENEI KURZUS

A Batthyány-kastély épülete adott otthont a hagyományos népzenei tábornak. Az ország minden részéből jöttek fiatalok zenét tanulni neves oktatóktól. A tábor nagyszabású koncerttel zárult, a résztvevők bemutathatták tudásukat. A Sárarany zenekar az új lemezének dalait hozta el, majd hatalmas mulatságba csapott az este.

ZÖLD TÁBOR DUNAKILITIN

Egy év telt el csak a tavalyi tábor óta, és idén is megkaptuk a bizalmat a rendezők részéről, hogy újra tartsunk egy jó hangulatú tábort. Zöld tábor néven jött létre az egyhetes játékos tanulással egybekötött tábor, melynek minden napján különböző feladatokkal, játékokkal, kézműves foglalkozásokkal próbáltuk a gyerekeket rávezetni néhány hasznos dologra, például a szelektív hulladékgyűjtésre, az újrahasznosítás fontosságára, szemetelés megelőzésére, és a környezetük megóvására. A táborba többségében alsó tagozatos tanulók jelentkeztek. A résztvevő gyerekek mind nagy lelkesedéssel és

figyelemmel követték a napi foglalkozásokat.

Pár programot megemlítünk, hogy az olvasók el tudják képzelni a gyerekek miféle 'izgalmon' mentek át. Saját kezűleg szedett legendulából illatpárnát, szívecskét varrtunk, készítettünk. Voltunk a Kiserdei sétányon bográciban főzni, ahol a hozzávalókat a gyermekek maguk pucolták meg, készítették elő a főzéshez. Újrahasznosított műanyagpalackból és sólisztgyurmából várat építettünk, melynek díszítése önálló feladat volt, aminek csak a gyereke kreativitása szabhatott határt. Bizton állíthatjuk, hogy az összes alkotás színvonalas és egyedi lett. Asztalifoci bajnokságot hirdettünk, így a fiúk is megtalálták, hogy mivel tölthetik ki a szabadfoglalkozások idejét. Mozis délutánt rendeztünk, ahol a szelektív hulladékgyűjtés fontosságáról szóló animációs filmet néztek meg a gyerekek. Haszonits Judit jóvoltából asztali díszet készítettek a gyerekek, melyeket nagy büszke-

séggel mutattak meg a nap végén az értük érkező szülőknek. Nem utolsósorban pedig kvízversenyen is bizonyíthatták, több állomáson keresztül a gyerekek, hogy mennyi hasznos dologgal, információval gazdagodtak a hét folyamán. Nagyon jó volt látni, hogy új barátságok szövődtek, hogy a feladatok megoldásánál türelemmel fordultak egymáshoz a gyerekek, és hogy a hét végén is mosollyal az arcukon hagyták el az IKSZT udvarát. Köszönjük a jelentkezőknek a részvételt, reméljük, jövőre ismét találkozunk!

*Haszonits Kristóf,
Haszonits Napsugár*

AZ ÉV LEGRÖVIDEBB ÉJSZAKÁJA

Június 23-án újra összefogtunk a Dunakilitiért Egyesülettel, hogy

egy szép estére vendégül lássuk, szórakoztassuk a hozzánk betérő vendégeket. Testi és lelki táplálék-ról is gondoskodtunk.

Varga Imre helytörténeti előadást tartott, Cséfalvay Imréné Mariska néni pedig bemutatta a csuhéfonás csinját-bínját, taníttatta az érdeklődőket. A Falumúzeum egész este látogatható volt.

A vacsorára felszolgált nagyon finom babgulyás mellé a Kiliti Konyhatündérek sütötték frissen a

lángost. A nótára sem kellett sokat várni, Fazekas Guszti hangulatteremtő zenéje hamar meghozta a kedvet a daloláshoz.

A gyerekek sem unatkoztak, Kiss Rita körül folyamatosan zsongtak az ügyeskedő kézművesek.

A tűzgrás nem maradhatott el Szent Iván éjszakáján! Reméljük, hogy az ugróknak egészséget és szerencsét hoz majd a bátorságuk!

Edelmayer Miklósné

VELÜNK TÖRTÉNT

1958

60 ÉVES OSZTÁLYTALÁLKOZÓ

1958 júniusában fejeztük be az általános iskolát így ez év júniusában 60 éves találkozóra gyűltünk össze- sajnos megfogyatkozva- a derékerdei erdészházban Szalainé Mészáros Pirinél.

21-en végeztünk, jelenleg 11-en

pedig évente jöttünk össze egy-egy osztálytársnál. A temetésekre meg, aki csak tudott még távolról is eljött.

Jó kapcsolatunk azért tart máig is, mert nem ranghoz, pénzhez kötődik, hanem a valóban fontos

tóink, tanáraink, Varga Pista bácsi igazgatónk, Makkos Lajos bácsi osztályfőnökünk emléke mind-egyikünk lelkében él.

Kívánom, hogy az utánunk végzett diákok is hasonlóan emlékezzenek.

Szebényi Zsoltné Rigó Éva

» Az idő keze hol szelídebben, hol szigorúbban néha fájó fogással dolgozik rajtunk. Mi azonban odafordítjuk fejünket, ahol a szívünket hagytuk, a közösség, falunk, iskolánk felé. / Sütő András / »

élünk. Az ötvenéves találkozón még 17-en voltunk.

Rendszeresen megszerveztük a találkozókat, az utóbbi években,

emberi értékekhez: szeretet, megbecsülés, megértés. A közös múlt- a szeretetben megélt gyerekkor, a gyökereink, régi iskolánk, jó taní-

ANNA-BÁL ÚJRA

A dunakilitiek közül bizonyára sokan emlékeznek a Baba néni és a színjászók által szervezett dunakiliti Anna-bálok sikerére. Ezen felbuzdulva látott szervezéshez 2018 nyarán a Dunakiliti Színjászó Kör két vezetője: Bieber Miklósné és Varga Julianna, hogy újra megrendezzék ezt a nyári vigasságot. Az összejövetelnek az IKSZT szépen feldíszített udvara szolgált helyszínül. Bieber Miklósné Kati kedves köszöntője után következett a nyitótánc természetesen jelenlegi és korábbi színjászókkal. A párok: Szalai Zoltán és felesége, Klári; Buga Kálmán és felesége, Évike;

Varga Julianna és Szakály Sándor; Voszti Béla és felesége, Nelli és Dertyina István a feleségével, Terivel. A talpalávalóról hajnalig Árvay Péter és zenekara gondoskodott. A

szervezőket a sikeres rendezvény meggyőzte arról, hogy jó ötlet volt a korábbi hagyomány felelevenítése, így bizonyára a folytatást is remélhetjük jövőre.

EGYESÜLETI HÍREK

EGYESÜLETI HÍREK

A Felső-szigetközi Szabadidő és Vízi Sport Egyesület legnagyobb rendezvénye, a kenumaraton szept. 8-án eredményesen zajlott a Vadvíz Kempingben. Sikeres szezonzt zárt, és reméljük, még sikerebbet kezd a Dunakiliti Községi Sport Egyesület. Az éremosztó és az értékelés 2018. júl. 14-én zajlott. A csapat összetétele módosult, de a lelkesedés töretlen a játékosok, edzők és a szurkolók részéről is. A Magyar Vöröskereszt Dunakiliti Szervezete lebonyolította a nyá-

ri véradást a Sportcsarnokban, és Stencinger Ildikó segítségével a Veritas Kft. támogatásával és dolgozóinak önzetlen segítségével az ottani 3 véradást is. Cserébe a Falunapon elismerő oklevelet és ajándékot adtunk át a cégvezetőnek és a főszervezőnek. Aug. 25-én a Veritas Családi napján süteménnyel kedveskedtek aktivistáink a gyár véradóinak. A Honvéd Horgász Egyesület nagy sikerrel rendezte meg nyári horgászversenyét. Aug. 3-án emléktáblát avattak horgásztársuknak, a nemrég elhunyt Karsai Istvánnak.

A "Sólyom" Láng Rudolf Vadász Egyesület közreműködött

az IKSZT által szervezett „Reneszánsz” táborban és a falunapi főzésben is. A Dunakilitiért Egyesülettel közösen szerveztük aug. 20-át, a "Múzeumok Éjszakáját" és a Falunapi közös reggelit. Az egyesület jóvoltából zászlótartó rudak is készültek a Községi Ház udvarára.

NYUGDÍJAS KLUB NYÁRI NAPJAI

Júniusban részt vettünk Mosonmagyaróváron a Szent László főzőversenyen, ahol ezüst érmet nyertünk.

A falunapi főzésből is kivettük a részünket, ahol körömpörkölt és

gofri volt a menü. Utána, hétfőn kipihentük a fátalalmakat a Sárvári Termálfürdőben.

Júliusban segítettünk a „Reneszánsz” táborban, palacsintát süttünk a gyerekeknek, este pedig együtt hallgattuk a koncertet.

Megtartottuk a „Rétrehívó” programunkat, melynek az a lényege, hogy minden évben más nyugdíjas klub látja vendégül a környék nyugdíjas klubjait zsíros kenyérré és üdítőre. Nálunk 27 klubból 330 vendég gyűlt össze. Zeneszóval, beszélgetéssel, nótázással telt meg az IKSZT udvara.

Augusztusban szilvalekvárt főztünk Mosonszolnokon, és megtartottuk a 3. lecsópartinkat. A szilvalekvár nagyon-nagyon finom lett. A lecsópartit majdnem elmosta a nyári zivatar, de nagy örömünkre mégis sok vendégünk érkezett a mosonmagyaróvári és

mosonszolnoki klubokból is. Sajnos, falubeli vendégeink kevesen voltak, pedig harmonikazenével és a gyerekeknek kézműves foglalkozással is készültünk. Tullnba is ellátogattunk a hónap végén, ahol egy gyönyörű virágkiállítást tekintettünk meg. Feltöltődve várjuk az őszi programjainkat, melyre szívesen látunk mindenkit!

Haszonits Judit

EGYHÁZ

EMLÉKEZTÜNK VARGA LAJOS ATYÁRA

2018. augusztus 27-én a dunakiliti születésű Varga Lajos plébánosra emlékezve halálának 10. évfordulóján falunkban misézett Spányi Antal székesfehérvári megyés püspök paptársaival együtt.

2018. augusztus 25-én pedig az Esztergom-Szentgyörgymező Szent György Plébániájáról érkeztek zarándokok településünkre

ugyancsak Lajos atyára emlékezve. A vendégeket mindkét esetben Varga Imre és családja fogadta, és részesítette kedves vendéglátásban.

ÚJMISE ÉS ÁLDÁS A DUNAKILITIEKNEK

Árvay Kitti hitoktató kedves meghívására Dunakilitin mutatott be újmisést és részesítette újmisés áldásban a híveket Holpár Balázs káplán 2018. aug. 5-én. A jeles vendéget Horváth Alajos köszöntötte mint az egyházközség világi elnöke. Balázs atyát gyermekként Somfai Árpád plébános úr is tanította, így mindketten örültek a viszontlátásnak. Sok sikert kívánunk Balázs atyának Tatán, a kijelölt szolgálati helyén.

EMBERMESÉK

SÁRKÖZIÉK

Augusztus utolsó napjaiban jártam Sárköziéknél. Nagy hőség és az azt követő nagy lehűlés utáni első kellemes napon. Végre jólesik kertben üldögelni, főleg ha a kert kellemes látványt nyújt, nem hivalkodót, a zöld között észre véteti magát a színes virág, nyugalom és rend veszi körül az embert. Ebbe a miliőbe zúg bele aztán gyakorta egy-egy autó hangja, ha nem üldögélek ott, talán meg sem tudom, hogy robbannak be a falunkba gyakorta a Rajka felől érkezők.

Ritkán jártam náluk, ami nem jelenti azt, hogy bármi akadálya lett volna. Sárköziéket édesanyám földijeiként mindig amolyan rokonféleként könyveltem el. A Sárközi fiúk, Dezső, Feri és Árpi, szüleik halála után is gyakran fordultak meg nálunk.

Ma a Sárközi név igen jól hangzik, nemcsak településünkön, hanem szorgalmuk révén egyre messzebb tájakon. Azt gondoltam, jó lesz megismertetni, Sárközi Feri (bácsi) életútját, amiből megláthatjuk, hogy a nehézségből hogyan kerülhet ki egy család, ha megfelelő akarat és a Jóistentől kapott készség társul hozzá, hogy aztán házaságán, gyerekein keresztül a mai eredményt éri el.

- Doborgazszigettel átellenben, Bacsfán születtem - kezdi a legkorábbi életszakaszukat mesélni Sárközi Feri. - Kisgyerekkoromat beárnyékolta a falu egészének féleme, az iskola megszűnt a faluban, és a kitelepítés réme is mindennapos volt. Az ott élő szlovákok sem néztek bennünket jó szem-

mel, naponta megkaptuk, hogy aki magyar, menjen Magyarországra. Nagy elhatározás kellett, hogy ez elől elmenekülve, magától hagyja el valaki az otthonát, keresve az elhagyott házukhoz közeli lehetőséget. Így tettük mi is, mint ahogy több család, nagyot reszkírozva akkoriban. Éjszaka leple alatt csónakkal keltünk át a Dunán. Dezső bátyám és én tízes éveink elején jártunk, Árpi csak négyéves volt. Doborgazszigeten rokonnál kaptunk egy szobát, ami inkább csak egy kamra volt, és ott kezdtünk új életet. Apám, mint a többi Bacsfáról menekült, az akkor kemény tél nyújtotta lehetőséget kihasználva lopva hozta el néhány holminkat a befagyott Dunán. Volt, akinek sikerült ilyenformán a cséplőgépet is áthozni. Nagyszüleim Bacsfán maradtak, hozzájuk tudtunk néhány dolgot korábban átmenekíteni. Lehetőségükhöz mérten aztán segítettek bennünket, főként étellel. Mi, gyerekek gyakran csúszkáltunk, vagy éppen úsztuk át a Dunát. Sokáig kíváncsoztunk „haza” ... üres kézzel soha nem tértünk meg. Persze segítettek a családok egymásnak, nyilván csak így élhettük át ezt a fizikai és lelki megpróbáltatást.

Az elhatározásban az iskola hiá-

nya is nagy szerepet játszott, hisz mi, fiúk korábban jól tanultunk. Dezsőre, Doborgazon aztán fel is figyelt tanító nénije, így hamarosan az Óváron működő Népi Kollégiumba helyezték el. Ott is érettségizett, majd tanult a vespéremi Vegyipari Egyetemen. Utána már csak látogatóba jött haza. Vezérigazgatója lett a porcelánipari trösztnek. Sajnos már nincs közöttünk... és szüleink sem érték meg ezt az időt. Édesapám útkapará volt Bacsfa térségében, és itt is azonnal munkát kapott. Rajka és Doborgazsziget között dolgozott. Több költözést követően sikerült megszerezni ezt a telket, ahol most vagyunk Kilitiben - meséli tovább Feri. - Persze ez nem volt annyira egyszerű... Erre tudtunk egy szoba-konyhás kis házat építeni vályogból, amit részben magunk vetettünk. Édesanyámnak különösen fájt, hogy életük munkáját, a bacsfai házat idegenek lakják. Akkortájt a minimális forgalom, a tiszta levegő elhozta a Bacsfáról a falu templomának déli harangszóját... azt hallgatta naponta könyves szemmel a házuk mögül... Ekkor már 1952-t írtunk. Tizenhat éves voltam. Apám beteg lett. Gyógyulása után örömünk csak átmeneti volt, mert '53-ban, munka

közben véletlenül halálos balesetet szenvedett.

Dezső már egyetemista volt, én pedig családfenntartónak léptem elő. Kőműves szakmát tanultam, mellette dolgoztam is. Aztán 1954-ben jött az árvíz, ami a mi kis házunkat is elvitte. Szinte minden évnek megvolt akkor a tragédiája. Az árvízi segély, és a Gyárkémény Építő vállalat, ahol dolgoztam, igen nagy segítséget adott. Brigádokat biztosított, és felépítettek immár téglából nekünk egy szintén szoba-konyhás házat. Katonának nem vittek el, családfenntartóként mentesültem alóla. Jól kerestem. Hátránya, hogy gyakran úton voltam. Gyárkéményeket, magas épületek munkáit végeztük. Pétfürdőn többen is dolgoztunk falubeliek. Például Almásfüzitőn, Tatabányán, és az ország minden olyan városában megfordultunk, ahol gyár működött: hol javítottunk, hol építettünk óriás gyárkéményeket. Munka mellett tanultam is, művezetőként nagy felelősségem volt.

1958-ban meghalt az édesanyánk. Árpi Zemlenszkyéknél kályhás szakmát tanult ki, majd Dezső után ment, így szintén Budapestre költözött. Üres volt a ház, de jött a Cilike, friss tanítóképzői diplomával, gyönyörű volt, fiatal és kedves. '59-ben összeházasodtunk. Ahogy jöttek a gyerekek, házunk is nagyobb lett. Persze akkor is jártam az országot. Sőt, Mongóliába is elszóltott a munka. Három évet töltöttem ott, ebből két évet a családom is velem volt. '70-ben tértünk haza. Mongólia élénken él bennünk, néha felelevenítjük a keleti szokásokat, körülményeket, s nem utolsósorban az ottani időjárás. Pedig régen volt: Laci fiunk ma 50 éves, aki akkor négy hónaposként utazott velünk.

A magasépítőknél huszonöt évet töltöttem. Addigra főleg nekem, de az egész családomnak is elég volt az állandó utazásom. Cilikére is túl sok hárult. Akkor a még működő Tövállnál dolgoztam öt évet, majd ipart váltottam ki, és inkább kisebb, mint nagyobb munkákat vállaltam. Közben persze telt az idő: Ildi, Árpi, Laci, a három gyermekünk, hozzák és hozták a csemetéket, unokák, dédunokák sorát. Harmincketten vagyunk, ha sikerül együtt lenni. Ez azért nagy mutatvány, mert valaki mindig hiányzik. Aktív vagyok ma is, ahol a családom megkívánja, részt veszek kisebb munkákban. Itthon is van bőven feladatom. A mindig aktív, ügyes, gyors Cilike gyakran gyengékedik. Rajtam a sor, hogy többet tegyek érte... Feltétlenül megérdemli...

Kellemes délutánt töltöttem Sárköziéknél, ahol sokkal több minden szóba került, mint amit leírtam. Cilike is, aki édesapám révén tényleges rokonom, sok témával szolgált. A közös emlékek között az iskola, a rengeteg közösségért tett munka, a megyei, és a helyi képviselői feladatok, általában az egymás iránti megbecsülés fontossága is szóba került.

Egy-egy interjú után mindig megállapítom, hogy sokkal többet kellene beszélgetnünk egymással. Nem ismerjük, vagy éppen félreismertjük, vagy ítélezünk mások felett. Többször idéztem a bölcs mondást, a „szomszéd több mint rokon”... Mi pedig mindannyian szomszédjai vagyunk egymásnak...

Magyar Ágnes

FALUNAP 2018-BAN

Az idei falunap fő eseménye az Egészségház-avató volt reggel 8.30-kor. A Kiserdei Óvoda bemutatója után köszöntők és beszédek hangzottak el, és végre birtokba vehette a lakosság a házat. A tervező Hollósi Balázs, a kivitelező a LALA ÉP, 97 Bt. volt, és elmondhatjuk, kiváló munkát végeztek önkormányzatunk és a településen élők nagy örömeire. Az ünnepséget

követően a Sportpályára siettünk, ahol a Dunakilitiért Egyesület jóvoltából finom reggelivel vártak minden kedves vendéget. Kanka Zoltán és Horváth Csaba idén is első szóra mondott igent Sárközini Sreiner Mónika egyesületi elnök felkérésére. Délután a kellemes napsütésben felnőtt és gyermekprogramok is akadtak bőven. A legnagyobb sikert Senior tánc-

saink és Oszvald Marika aratta. Az esti tűzijáték idején már a hűvösre fordult időben is sokan csodáltuk meg a fantasztikus bemutatót. A Kóktél zenekar aztán hajnalig húzta a talpalávalót. Köszönjük az IKSZT munkatársainak szervező munkáját Edelmayer Miklósné vezetésével, a Dunakiliti Községüzemeltető Kft. háttér tevékenységét, és a szponzorok felajánlását.

OLVASNIVALÓ

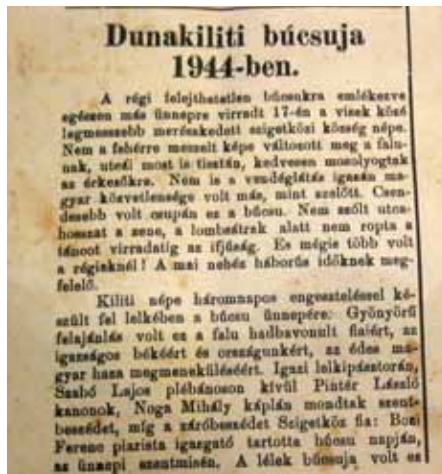
„A LÉLEK BÚCSÚJA”

EGY ELFELEDETT BESZÁMOLÓ AZ 1944. ÉVI DUNAKILITI BÚCSÚRÓL

Bizonyára sokan találtak már régi újságcikkeket, folyóiratokat otthoni nagytakarítás során. Gyakran tíz-húsz éves vagy akár sokkal régebbi példányok is felbukkanhatnak ilyenkor. Míg vannak olyan esetek, amikor néhány csomag

újságpapír csak valami véletlen folytán kerül el sorsát, ami a cserépkályhában vár rá téli estén, azonban előfordulhat az is, hogy valaki nagyon is szándékosan tette félre a papírcsomókat. Így jártam legutóbb is, amikor nagy-

anyám régi iratai között megtaláltam az 1944. szeptember 24-én megjelenet Mosonvármegye egy példányát. Biztos voltam benne, hogy az egymagában árválkodó újság nem hiába keveredett fontos iratok közé. A megsárgult, foszla-

dozó oldalakat lapozva megtaláltam az okát annak, amiért nagyanyám megmentette ezt a példányt. A második oldalon egy cikk olvasható a következő címmel: „Dunakiliti búcsúja 1944-ben”

Nagyon különös ezt a cikket olvasni a többi iromány között. Olyan érzés kerített hatalmába, mint amikor nyári délutánon még süt a nap, de már feltámad a szél, amely belekap a fák lombjaiba és a távolban már gyülekeznek a sötét fellegek. 1944 márciusában megtörténik Magyarország német megszállása, feloszlatták a baloldali és ellenzéki pártokat, a közigazgatásban nagymértékű tisztogatásokat hajtanak végre, újabb hadosztályokat küldtek a frontra, így júniusra már kb. 300 ezer magyar katona harcol vagy teljesít szolgálatot a Kárpátokhoz megérkezett keleti fronton. Májusban megkezdődik a vidéki zsidóság deportálása. Közben elindulnak az angol-amerikai bombázások, és a szovjet csapatok szeptemberben már Erdélyben vannak. Októberben Moszkvában Magyarország fegyverszüneti egyezményt ír alá a Szovjetunióval, amit október 15-én Horthy rádióbeszéde követ, amelyben bejelenti a háborúból való kilépést. Ezt követően Horthyt a németek lemondatták és a nyilas vezért, Szálasi Ferencet bízzák meg kormány alakításával,

amelynek földművelésügyi minisztere a dunakiliti földbirtokos Pálffy Fidél lesz. Szálasi totális mozgósítást rendel el, de decemberben a szovjetek elérik Budapestet, amelynek ostroma egészen 1945 februárjáig tart. Az utolsó német egységek 1945 áprilisában hagyják el az országot, amelynek társadalmi, politikai, gazdasági és közigazgatási rendszere is összeomlott. Sokakra hadifogság, munkaszolgálat várt, majd elkezdődött az ország szovjetizálása.

Hogy ilyen történelmi események közepette miről ír az újság 1944 szeptemberében? „Mosonmagyaróvár szerencsés fekvésű, eddig még messze került a háborútól” – írta az egyik felhívás szerzője, aki a város népét arra kéri, hogy „vegye pártfogásba és ne utasítsa el lakószobát kereső menekült bajtársainkat.” Nézem a többi cikket: felhívás gyűjtésre a Vöröskezeseknek, másutt a magyar királyi rendőrtanácsos figyelmeztetést ad ki, hogy a légiriadó alatt kötelező elsötétítés elmulasztása esetén internálási eljárás alá helyezi a vétkeket. Egy másik cikkben beszámolnak arról, hogy „az idők komolyságához méltó szerényebb keretek között”, megkezdődött a tanév az óvári Mezőgazdasági Főiskolán, a piarista diákok pedig tanáraikkal együtt „felszedték egy szegény hadbavonult burgonya-termését.” Az apróhirdetésekből valaki üvegesegédet, valaki gyorsírónt keres, valaki pedig szeretne eladni 17 méhcsaládot. Szeptemberi színelőadásokat is hirdetnek Óváron, az oldal alján pedig nagy betűkkel olvasható „Kőbányai sör mindenütt kapható.” Goethe sorai jutnak erről eszembe: „Úgy látszik, mintha minden a szokott módon haladna előre, mint ahogy rendkí-

vüli esetekben is, amikor már minden kockán forog, az ember még mindig úgy él tovább, mintha mi sem történnék.” Pedig a vihar megállíthatatlanul jött...

A megtépzott újság lapjai között nagy kincs a fennmaradt beszámoló arról, hogy ebben a sorsdöntő évben miként ünnepelte meg Dunakiliti búcsúját. Következzék itt a rövid szöveg, amelynek szerzőjét nem ismerjük, a cikk végén csupán a vezető és keresztnevének utolsó két betűjét adta meg: –fy –ló. Talán Pálffy László? Még élnek olyanok, akik részt vettek ezen a búcsún, nekik talán felidéznek néhány emléket az alábbi sorok, a fiatalabbak pedig egy gyökeresen más időszakból tekinthetnek vissza egy eltűnt világra:

„Dunakiliti búcsúja 1944-ben.

A régi felejthetetlen búcsúkra emlékezve egészen más ünnepre virradt 17-én a vizek közé legmesszebb merészkedett szigetközi község népe. Nem a fehérre meszelt képe változott meg a falunak, utcái most is tisztán, kedvesen mosolyogtak az érkezőkre. Nem is a vendéglátás igazán magyar közvetlensége volt más, mint azelőtt. Csendesebb volt csupán ez a búcsú. Nem szólt utcahosszat a zene, a lombsátrak alatt nem ropta a táncot virradatig az ifjúság. És mégis több volt a régi-eknél! A mai nehéz háborús időknek megfelelő.

Kiliti népe háromnapos engeszteléssel készült fel lelkében a búcsú ünnepére. Gyönyörű felajánlás volt ez a falu hadbavonult fiaért, az igazságos békéért és országunkért, az édes magyar haza megmeneküléséért. Igazi lelkipásztorán, Szabó Lajos plébánoson kívül Pintér László kanonok, Noga Mihály káp-

lán mondtak szentbeszédet, míg a záróbeszédet Szigetköz fia: Bozi Ferenc piarista igazgató tartotta búcsú napján, az ünnepi szentmisén. A lélek búcsúja volt ez az idej, a test búcsújával szemben! És ez az igazi, mert eleinknek is a lélek volt a fontos a búcsú ünneplésében.

A magyar falu tiszta lelkét mutatta meg Kiliti az ünnepet megelőző éjszakai szentségimádáson is. Tömve volt a templom. Csodálatos hittel, könyörögve szállt az eget ostromló ének a háború vérzivatarra közepette az Isten kezében, ahol az életre jogot a szívek tisztasága, a lélek ereje szerint mérlegelik, bizonyára nem hiába... 600-an járultak a szentségekhez búcsú ünnepén. Az ünnepi szentmisét nagy papi segédlettel bemutató Pintér László

kanonokkal együtt egy egész falu tiszta áldozata szállt az Isten trónusa elé a hazáért, a hadbavonult katonákért. Valami nagyszerű, magasztos hit, élniakarás volt ebben az igazi búcsúban s ezek nyomán fakadó megnyugtató erő. Talán Bozi Ferenc igazgatónk szentbeszédének alap gondolatával fejezhető ki leghűbben ez az érzés.

Miként, mondotta. ezer év óta lett Kiliti népe a Duna ágak között s a hajdani kis szénégető telepből Szigetközünk legnagyobb határu, leggazdagabb községe fejlődött. Élete sem volt sima, könnyű. Sok vész vonult el fölötte.

Víz, tűz, kolera sokszor elpusztította és Kiliti mégis él, s ma is búcsút ünnepelhetett! Mert megsegítette az Isten és mindig volt istenbízó

ereje a nehéz idők átvészeléséhez. Kell-e megnyugtatóbb vigasztalás ma, amikor újabb tatárjárás döntgeti a magyarság sorsának kapuját, mint Kiliti ezeréves, vészeket legyőző élete – és istenhívő példaadása búcsújának ünnepén?

A sátrak körül gyermekzsvaj csi-lingelt, vidáman pörgött a sigarittyu („ringlispi”), a kocsmákból nótaszó szűrődött az utcára.

Zene nem volt sehol, majdnem mindenütt régi, jó katonanótákat énekeltek szépen, fegyelmezetten a borozó legények.

Érdemes megjegyezni: ilyen volt a komoly időknek megfelelő búcsú 1944-ben. Dunakiliti példát mutatott!” –fy –ló.

A cikket Máté Ágnes juttatta el hozzánk.

15 ÉVE TÖRTÉNT

EMLÉKEZÉS EGY ZARÁNDOKÚTRA

Miután köztudottá vált, hogy II. János Pál pápa 2003. március 23-án Rómában a Szent Péter-bazilika előtt szentmise keretén belül boldoggá avatja községünk áldott emlékü, neves szülöttjét, a Szegények Orvosát, dr. Batthyány-Strattmann Lászlót, az akkori önkormányzat elhatározta, zarándokutató szervez

e nagy eseményre. A zarándoklatra meghívták az egyházközségi és világi képviselő testületi tagokat, bizottsági tagokat, néhány – a Batthyány-kultusz megerősítésében jeleskedő – akkor tisztséget nem viselő embert. A meghívottak költségeit az önkormányzat részben vagy egészben vállalta. Csat-

lakoztak a csoporthoz az utazás teljes költségeit vállalók is Dunakilitiről és Dunaszigetről.

Az út szervezésével és vezetésével Szokoli Sándor polgármestert bízták meg. Nem volt egyszerű dolga. Logikusnak látszó kezdésként megkereste a győri megyéspüspök titkárságát, segítségét remélvén

egyházi részről. Itt azonban segíteni nem tudtak, ám ajánlották, hogy keresse meg Szombathelyen Tibola Imre atyát, aki más zarándokcsoportok útját is egyengeti. (Ő egyébként nagy odaadással és szorgalommal vett részt a doktor boldoggá avatási ügyében, könyvet is írt életéről.) Tibola atya és a szombathelyi püspök úr szívesen segített értékes, részletekbe menő tanácsaival, ajánlotta, vegye fel a kapcsolatot Németh László atyával, a Magyar Katolikus Egyház Rómában dolgozó diplomatájával. Ebben már Varga Lajos atya is segített, mint a zarándoklat felkért lelki vezetője. (Varga Lajos szintén községünk szülötte, Esztergomban a Szentgyörgymező városrész plébánosa volt, augusztus végén emlékeztünk rá, halálának tizedik évfordulóján – nyugodjék békeségben!) Németh László által lett aztán kijelölt helyünk a Szent Péter téren, ő intézte el, hogy a pápának ajándékot vihessünk. Közben az utazást, szállást, ellátást is meg kellett szerveznie, ezzel a Volán Tourist-ot bízta meg.

A szentatyának szánt ajándék egy nagyon szép, mélyzöld színű gyertyaöntő kehelyt ábrázoló kerámia volt, oldalán gyönyörű domborművekkel. A műtárgy Zemlenszky Gyula alkotása. Át-

adása sem ment könnyen, egy testőr közvetítésével jutott el a pápához.

Emeletes, légkondicionált, minden kényelemmel felszerelt autóbusszal indultunk 2003. március 21-én, reggel hat órakor. Az idegenvezetőnk Horváth Vilmosné volt hihetetlen mennyiségű ismeretanyaggal, szervezőkészséggel, empátiával és fáradhatatlansággal felszerelve. A magyar-osztrák határt Szentgotthárdnál, az osztrák-olasz határt Villach-nál léptük át. Az utóbbi azért érdekes, mert az olaszok és az osztrákok ekkor már a Shengeni-Egyezmény tagjai voltak, Magyarország még nem. Itt történt meg legtöbbszörrel először, hogy a határon meg se kellett állni, a régi határ átlépő helye is alig látszott. Érdekes élmény volt ez

» Ezen oltárnál Lajos atya hálaadó szentmisét mutatott be azért, hogy részesei lehetünk a boldoggá avatásnak. »

akkor, ami ma már mindenkinek természetes. Átbuszoztuk az egész napot, közben átkeltünk a Pó-folyón, a távolban láttuk a Velence kikötőjében horgonyzó tengerjáró hajókat, átszeltük az Appennin-hegységet, ahol utunkat hatalmas viaduktok, hosszú alagutak tarkították. Estére értünk Orvieto városba, ahol a szállásunk volt. Másnap reggel Viterbo-ba indultunk, itt a Szent Ferenc-templom egyik kápolnájában imádkoztunk Árpád házi Szent Erzsébet-koponyaeklyéje előtt. (A Szent Erzsébet-kápolnát 2000-ben szentelte föl Pápai Lajos győri megyéspüspök.) Innen utunk fő célja, Róma felé vettük az irányt és valamikor délután három óra körül érkezünk meg. Rövid

nyújtózkodás és tájékozódás után elgyalogoltunk a Havas Boldogasszonyról elnevezett bazilikában (Santa Maria Maggiore), ahol a magyar és osztrák zarándokok közös szentmiséjének részesei voltunk. A bazilika egyik érdekessége, hogy az oltár alatti kriptában van egy 80kg színezüstöt tartalmazó ereklyetartóban a kis Jézus jászolának egy darabja. (A csoportkép a bazilika főbejáratánál készült.) Mise után újból buszra szálltunk, s meg sem álltunk a Rómától 10-15km-re található Ladispoli „Hotel Europa”-jáig. Azaz dehogynem álltunk meg, ugyanis sokáig keresgéltek a városban jól eldugott szállodát, többször kellett helybeliektől érdeklődni, jó öreg este lett, mire odaértünk. Rövid alvás után március 23-án korán reggel indultunk

zarándoklatunk fő céljára, a boldoggá avatási szentmisére, amelyre a hosszú út alatt az idegenvezetőnk Batthyány-Strattmann László életéről történetekkel, szentekről, szent helyekről szóló filmekkel, Lajos atya pedig közös imádságok, éneklések vezetésével segített ráhangolódni.

A zsúfolásig megtelt Szent Péter téren a számunkra kijelölt helyen vettünk részt a szentatyá által bemutatott szentmisén. Ennek keretén belül avatta boldoggá négy társával együtt dr. Batthyány-Strattmann Lászlót. A boldoggá avatás szövegének ránk vonatkozó része, mely latinul hangzott el, nyers fordításban így szól:

„Mi, összegyűjtve püspökeink
... és sok hívő testvérünk
kívánságait, miután
megkaptuk a Szenttéavatási
Kongregáció egyetértését, a
mi apostoli hatalmunk jogán
elrendeljük, hogy Isten
szolgái...

...Batthyány-Strattmann
László most és ezentúl
boldognak legyenek nevezve
és megtarthatók legyenek
ünnepeik azon jogon, ahogy
az szabályokba lett fektetve,
az ő égi születésnapjukon:...

...Batthyány-Strattmann
Lászlóé január
huszonkettedikén.

Az Atya, a Fiú és a
Szentlélek nevében.
Amen.”

A szentmise befejezéseként a hálaadó ének után pápai áldásban részesültünk, majd amikor a szentatya a pápamobilba szállván körbeautózott a hívek között, a százezres tömeg tapsolt és éljenzett, minket pedig büszkeség töltött el, amikor a szentatya csoportunk felé nézett, s mintha tekintete egy pillanatra megállt volna Dunakiliti magasba emelt zászlaján...

A szertartás végeztével csoportunk egy része a Szent Péter-bazilika kupolájának teraszáról gyönyörködött Róma panorámájában (szép, tiszta napos idő volt), mások, így mi is a feleséggel, Kati-val belülről csodáltuk meg a bazilikát, benne Michelangelo Pieta-ját, a hatalmas kupolát, Szent Péter trónusát, a Szent István-kápolnát, az altemplomban imádkoztunk Szent Péter sírjánál, a Magyarok Nagyasszonya-kápolnában...

A nap hátralevő részében Róma nevezetességeit néztük meg, majd visszamentünk a szállásra. Ez a szálloda nem messze a tengerparttól volt, így másnap reggel indulás előtt kísértaltunk a Tirrén-tenger partjára. A tenger nyugodt volt, a színe égszínkék, a látvány gyönyörű. A boldoggá avatási ünnepség záró aktusa e nap délelőttjén a pápai kihallgatás volt, a VI. Pál teremben, a Vatikán területén. Itt közelről hallhattuk és láthattuk a szentatyát kétezer zarándok társaságában. Elbocsájtásképp a pápa külön megáldotta a zarándokokat. Ezután rövid városnézést követően a falakon kívüli Szent Pál bazilikában a zarándoklatot lezáró szentmisén vettünk részt, itt megáldották a magunkkal hozott emlék- és kegytárgyakat. Emlékeim szerint a bazilika főhajójában ötezer szék volt. Utolsó szállodai éjszakánkat Cianciano Terme egyik szálláshelyén töltöttük, ahonnan 25-én reggel Firenzébe utaztunk. Itt egész

hálaadó szentmisét mutatott be azért, hogy részesei lehettünk a boldoggá avatásnak, s hogy mindannyian épen és egészségesen indulhatunk haza. (Ez az utolsó aktus nem szerepelt az eredeti tervben, Rómában vetődött fel az ötlet. Ez ügyben Szokoli Sándor fölhívta a Köpcsényben (Kittsee) lakó Anna nénit, aki Batthyány doktor család sofőrjének akkor még élő leánya volt, korábban már sokszor volt segítségünkre, most sem volt másként. Anna néni Köpcsényből fölhívta a németújvári ferences atyákat, tolmácsolta kérésünket, így általa értük el, hogy a templomban 26-án hét órakor Lajos atya misézhetett. A németújvári kitérő miatt így az eredeti tervhez képest mintegy fél nappal később értünk haza.)

Éppen a déli harangszó kíséretében állt meg a buszunk a Faluház előtt, ahol Deés Ferenc plébános úr rokonaink és ismerősök társaságában örömmel üdvözölt bennünket.

”A szentatyának szánt ajándék egy nagyon szép, mélyzöld színű gyertyaöntő kehelyt ábrázoló kerámia volt, oldalán gyönyörű domborművekkel.”

nap a toszkán főváros nevezetességeivel ismerkedtünk, majd később este buszra szálltunk.

Az éjszakát Németújvár (ma Güssing) felé tartva a buszon töltöttük. Németújvár zarándoklatunk utolsó állomása volt, kora reggel érkeztünk.

Az itteni ferencesek templomában található Boldog Batthyány-Strattmann László sírja, s a boldoggá avatása alkalmából fémkoporsóját behozták a templom oltára elé. Ezen oltárnál Lajos atya

Másnap, március 27-én délelőtt a kastélyiskola udvarán rövid élménybeszámolót tartottunk a diákoknak, közösen emlékeztünk a frissen boldoggá avatottakra, kértük közbenjárását. A hazánkfiát boldoggá avató pápa azóta már szent. Így kötődésünk őhöz is különleges, ezért bízást kérhetjük kettejüket egyszerre: - Szent II. János Pál pápa és Boldog Batthyány-Strattmann László - könyörögjetek értünk!

Bieber Miklós

2018. AUGUSZTUS 20. DUNAKILITI

DR. KOCSIS SÁNDOR ÜNNEPI BESZÉDE

„Ah, hol vagy magyarok
tündöklő csillaga,
Ki voltál valaha országunk istápjá?
Hol vagy István király?
Téged magyar kíván
Gyászos öltözetben teelődte sírván.

Rólad emlékezvén
csordulnak könnyei,
Búval harmatoznak
szomorú szemei,
Lankadnak szüntelen
vitézlő karjai,
Nem szűnnek iszonyú
sírástól szemei.”

Hölgyeim és Uraim!

Tisztelt Ünneplő Közönség!

Az elmondott XVIII. századi énekkel köszöntöm Önöket Magyarország hivatalos állami ünnepén, mint ahogy ennek az éneknek zenei feldolgozásával üdvözli a harangjáték a királykoronázások városában az odalátogatót. Az utókor mindig mély hálát érzett Szent István iránt, és mindig igaz bensőséggel ünnepelte őt, mint a magyar nemzeti állam alapítóját és történeti útja kijelölőjét. Már I. László király dekrétumának I. könyve elrendelte a nagy király nemzeti ünnepelését. Emlékezete köré olyan eszmerendszert rajzolt a magyar politikai gondolkodás, amely az évszázadok során az államhatalom, az uralkodás, a függetlenség, a területi egység, a rendi törekvések kifejezője volt. István királyt halála után 45 esztendővel avatták szentté. A szent jelző azonban az ő esetében nemcsak vallási jelentést

hozott, hanem nagyságának világi elismerése is volt. A szentté avatás egyszerre fejezett ki egyházi és dinasztikus érdekeket. Az egyház az áhitatra ösztönző apostoli szentet kereste István példaadásában, a királyok erőskezü elődjüket, tetteik igazolóját találták meg benne. Árpádházi királyaink őt tartották ősüknek, az ő jogán uralkodtak, később pedig az számított törvényes királynak, akit a Szent István koronájának tartott Szent Koronával koronáztak meg. A Korona az ő nagyságára emlékeztetve nyerte el a szent jelzőt. Szent István magyar államot alapított, de nem úgy, hogy az itt élő, vagy ide telepített nem magyar népeket és néptörödékeket egyúttal erőszakkal megmagyarosítani törekedett volna, sőt, ezek mindegyikének jelentőségének megfelelő, egészen a nemzeti autonómiáig terjedő kiváltságokat adott. Meghagyta nekik szokásaikkal együtt sajátos kultúrájukat, nyelvüket, sőt közjogi különállásukat és így illesztette be őket a birodalom egységébe. Erre buzdította fiához, Imre herceghez küldött intelmeiben utódját is. Ami az alkotó férfikorban lévő István király alakját illeti, a kortársak vallomása szerint mindkét szélsőség hiányzott belőle. Nem volt örökös imádkozásba merülő, csodatévő szent, de nem volt kegyetlen és könyörtelen ítélkező sem. Fegyvert fogott, ha ellne támadtak és akadályozták a keresztény állam kiépítésében, viszont ellenfeleivel szemben könyörtelen maradt. Mindezt örök-

lött alkata és vallásos neveltetése egyaránt egyformán diktálta.

Alkotásai mindenkor- mai szóhasználat- reális politikusnak, szíve és vére szerint egyaránt magyar, s egész lelkével keresztény uralkodónak pompás alakjára vetik fényüket. Szent István a régiből csak azt pusztította el, ami már... és összeomlással fenyegetett. 1988-ban a nagy pompával rendezett megemlékezés István király halálának 950. évfordulójáról határozott visszatérést eredményezett a Szent István nap, mint nemzeti ünnep újbóli megjelenéséhez. 2000-ben az Országgyűlés törvényt alkotott Szent István államalapításának emlékeről és a Szent Koronáról, hiszen ezer esztendővel azelőtt első királyunk megkoronázásával a magyar nép a keresztény hitben egyesült Európa népeivel. Ez biztosította a magyarság fennmaradását és évszázadokon át betöltött meghatározó szerepét. Az eltelt ezer év alatt kialakítottuk a magyarok összetéveszthetetlenül egyéni kultúráját, amely egyszersmint elválaszthatatlan része az európai nemzetek sokszínű közösségének. A keresztény állam kiépítése teszi lehetővé, hogy a magyarság visszaverje a létére törő támadásokat, hogy ne csak győzelmeiben, de a hódoltságok és megszállások idején is megőrizze erkölcsi tartását és túléljen öröknek hitt, hódító birodalmakat.

TEPLOMSZENTELÉS CSÍKSZENTKIRÁLYON DUNAKILITI VONATKOZÁSSAL

2017. november 13-án templomszentelési szentmisén vehettem részt, ill. énekelhettem az erdélyi Csíkszentkirályon. A falu plébánosa, Csató Béla atya hallott énekelni a kelenföldi Szent Gellért-templomban – az Ő aranymiséjét ünnepeltük éppen - és azonnal meghívott az újonnan épülő templomunk felszentelésére. A felkérésnek nagyon örültem, de akkor még nem sejtettem, hogy milyen meglepetésben lesz részem Erdélyben.

A kelenföldi plébániáról Forgách Alajos atyával együtt csupán hatan vállalkoztunk erre a hosszú útra, amely azért is volt fárasztó, mert mindösszesen 1 napot töltöttünk el a csíki településen, a másik két nap az oda-, ill. visszaút volt. Első nap este az erdélyiek nagy vendégszeretettel fogadtak minket, így az utazás fáradalmait hamar elfelejtettük. A szentelés napján csapatunk egy része délelőtt még meglátogatta a Gyilkos-tó, ill. a Békás-szoros környékét, jómagam

pedig a kántor úrral indultam próbálni az esti eseményre. Örültem, hogy láthatom üresen a templomot. Az építész énem kíváncsi volt az épület kialakítására és abban is biztos voltam, hogy este nem lesz alkalom alaposan körbenézni. De amikor a kántor úr vezetésével az oldalajtón beléptünk, még nagyobb öröm ért, hiszen a magyar szentek és boldogok tiszteletére ajánlott templom főoltári falán Dunakiliti szülöttét, boldog Batthyány-Strattmann László alakját pillantottam meg. A szentek és boldogok közé Őt is megfestette az oltárképet megalkotó művész, így aztán még inkább magaménak éreztem a közelgő eseményt.

Délután a Jóisten is ránk mosolygott, napsütésben tehattük meg gyalog az új templomig vezető csaknem 3 km-es utat, hiszen ez a településrész elég messze esik a falu központjától. Ott aztán már sokan összegyűltek a szentelési misére várva, az én meghívásom-

ra is eljött egy Erdélyből származó régi kollégám a feleségével, így velük is találkozhattam. A szertartás a templom kulcsainak átadásával kezdődött, ami után megnyitották a kapukat a várakozók előtt. A kis kápolna zsúfolásig megtelt, sokan állva hallgatták végig a 3 órás szertartást. A szentmisét Jakubinyi György gyulafehérvári érsek úr mutatta be, az Erdélyből, ill. Magyarországról érkezett papok, diakónusok közreműködésével. A szentmise keretein belül külön megáldották a harangokat, a templom berendezését -köztük az általunk odaszállított és a kelenföldiek által felajánlott új orgonát is-, megkenték krizmával a templom falait, elhelyezték az ereklyét az oltárban, és mindenszentek litániát is énekeltek a magyar szentek és boldogok tiszteletére.

Béla atya kérésére a felajánlásakor Gounod Ave Maria-ját, az Oltáriszentség eltételekor pedig Domahidi-V. Zalán kántor úrral közreműködve C. Fanck Panis Angelicus-át énekelhettem. A 2 órás szentmise után beszédek

hangzottak el, Béla atya pedig megköszönte az adományozók segítségét, néhányuknak emlékérmeket is átnyújtva. Emellett a Polgármester úr Lojzi atyát tiszteletbeli székellyé is fogadta. Az egész esemény a pápai, ill. a magyar himnusz és az Isten hazánkért... kezdetű népének eléneklésével ért véget. Mindezek után a meghívottak, köztük mi is

egy kis vacsorán vehettünk részt a település kultúrházában. Másnap a plébánián elfogyasztott közös reggeli és búcsúzkodás után először meglátogattuk a csíksomlyói Szűzanyát, röviden imádkoztunk, majd újra útra keltünk és estére érkezünk haza Budapestre.

E rövid erdélyi úttal, a Csíkszentkirályon eltöltött idő-

vel, a templomszentelésen való részvétellel, az énekléssel és a templomban felfedezett kiliti vonatkozású képpel felejthetetlen élményekkel lehettem gazdagabb. Bízatom a Csíki-medencébe látogató dunakilitieket, hogy ha tehetik, keressék fel Csíkszentkirályt és annak új templomát is.

Horváth Mária

AZ ALKOTÓ KÍVÁNCISISÁGA

A dunakiliti Közösségi Ház internetes felületén hirdettük a feketeerdei szervezésű akvarellfestést, melyre az ottani Kultúrház és Könyvtárban nyílt lehetőség augusztus 11-én. Az egyetlen dunakiliti résztvevővel, Vecsei Kátával beszélgettem élményeiről, az alkotás folyamatáról, terveiről.

- Az önfelfedezés korszakát élem, az motivál, hogy megtaláljam azt a technikát, amelyben a legotthonosabban tudok mozogni és a legtöbbet tudom kihozni magamból. Minél többféle módszert ki kell próbálni, ha a jövőben is hasznosítanám ezt a fajta képességemet. Terveim közt szerepel a művészet és a technológia ötvözése, vagyis a számítógépes grafika irányába haladnék tovább. – kezdi Kata.

S.A.: *Mesélj az Olvasóknak a feketeerdei élményeidről!*

V.K.: A Facebookon láttam a lehetőséget, és jelentkeztem rá. Reggel 8.30-kor gyülekeztünk a helyszínen több mint tizen, majd egy kétórás előadás után elkészítettünk két festményt: mindkettő témája virágok voltak, nekem a magnóliák voltak kedvesebbek, arra jobban is koncentráltam. Vegyes életkorúak vettek részt: a legfiatalabb 7 éves volt például. Az ecset-

kezelést mindkét esetben a lányság jellemzi, hasonló módszerrel dolgoztunk, mint tavaly a jobb agyféltekés rajzolás kurzus (A jobb agyféltekés rajzolás során azt „fordítják le” a tanfolyamon, amit a rajzolni jól tudó emberek ösztönösen éreznek. Ez által valóság-hű képek születnek. Vagyis: a tehetséget magyarázzák el. /forrás: valdorart.hu/) résztvevői itt, a dunakiliti Közösségi Házban. Kaptunk egy-egy kis mintaképet, amit próbáltunk a vászonra vinni. Az oktató nagyon kedves volt, szívesen segített, de nem szigorú szabályok szerint készültek a képek. Délután 14.30 körül végeztünk is mindkét festménnyel. Jó élménnyel gazdagodott mindenki.

S.A.: *Láttam az interneten, hogy a pasztellkrétával is nagyon ügyesen bánsz. Mivel itt a színeket rétegezed, hogyan tudod „kiszámítani”, milyen lesz a végeredmény?*

V.K.: Igazából teljesen én sem tudom „megjósolni”, hogy egy szín milyen árnyalatát kapom majd, de igyekszem mindig a legjobbat kihozni, s a fejemben lévő képet a lehető legjobban papírra vinni. A pasztellkrétával való rajzolás során leginkább az ujjaimmal dolgozok: két külön végllet ad ki egy képet. Az erőteljes színekkel kezdek,

majd a kifinomultabbak felé haladok. Lényegében úgy tudnám egy kívülállóknak elmagyarázni, hogy pasztellkrétával pár vonalat húzok, majd az ujjaimmal finoman eldörzsölöm őket, ezt a folyamatot a különböző színekkel addig folytatom, amíg az elképzelt hatást el nem érem. Utána még speciális tust is használok, ha a kép aprólékos ábrázolást igényel. Ajándékba,

illetve rendelésre is készítettem már pasztellkrétás, illetve szénce-ruzás rajzot, de falra minta festését is szokták kérni. Szívesen válllok ilyen jellegű munkákat – akár egyéni elképzelés alapján, akár rám bízva a kép megálmodását. S.A: *Gratulálok a képeidhez, sok sikert kívánok a jövőben!*

Suri Andrea

SZENT KERESZT FELMAGASZTALÁSA BÚCSÚ 2018. SZEPTEMBER 14. DUNAKILITI

Nagy Konstantin császár, amikor 312-ben legyőzte Maxentiust az ellencsászárt, a császári palotát átadta a pápának lakóhelyül. Ebben a palotában építették fel a bazilikát (az első nyilvános keresztény

templomot). Felszentelése 342. november 9. Ezt megelőzően nem volt szabad a föld felett keresztény templomot építeni. A templom felirata: A város és a világ minden templomának Anyja és Feje. Ettől kezdve minden egyházközség megünnepli saját templomának búcsúnapját.

Dunakiliti templomának búcsúnapja Szent Kereszt Felmagasztalása: szeptember 14. Tudniillik, Jézus kereszthalála nem zsákutcába vezető tragédia, hanem Isten kudarcra, hanem felmagasztalás, ajtó a feltámadás felé.

Isten Fia részt vett az emberi szenvedésben, hogy ne teherként tekintsünk életünk keresztjeire, hanem tudatosan vállaljuk azokat a feltámadás reményében.

Nagy alázatra van szükségünk, hogy Istentől megtanuljunk, hogy miként kell viselnünk a szenvedést, és hogyan érdemes viszonyulnunk a halálhoz, amely átmenet lesz az örök életbe.

Jézus kereszthalála örökre legyőzi a gonosztságot: a világban meg-

tapasztható és az emberben felfedezhető gonosztságot. Krisztus új módját mutatja meg annak, hogyan lehet eredményesen szembe szállni és legyőzni a rosszat a kereszt vállalásával.

Nem az akaratérőnket szeretné növelni, hanem azt kéri, hogy egyszerűen vegyük fel és hordozzuk életünk keresztjét, ahogyan ő is tette. Ennek az elfogadásnak, áldozatnak értéke van Isten szemében.

Somfai Árpád

MEGHÍVÓ

Szeretettel várunk mindenkit
2018. október 14-én 17:00-tól
a Faluház dísztermébe

G. FODOR MARGIT
ÉS HORVÁTH MÁRIA
dalestjére, amelyen opera- és
operettdallamok egyaránt
felcsendülnek majd.

ANYAKÖNYVI HÍREK

AKIKET A GÓLYA HOZOTT

Horváth Dorina, Horváth Szabolcs és Horváth-Kovács Ibolya kislánya 2018. július 27-én született. Nagyon szeret a friss levegőn aludni, míg tologatják babakocsiban. Nem szeret várni, ha éhes a pocakja.

Barsch Vivien 2018. július 31-én született a mosonmagyaróvári Karolina Kórházban 400. babaként. Édesanyja Benki Szabina, édesapja Barsch Gábor. Nagyon szeret a szabadban a friss levegőn lenni.

Fekete Laura 2018. augusztus 18-án született. Fekete Béla és Fekete Dóra gyermeke. Nagyon jó baba. Éjjel egyszer ébred fel enni. A testvérei, Noémi és Virág nagyon szeretik!

IMPRESSZUM DUNAKILITI KRÓNKA

KIADJA:

Dunakiliti Község Önkormányzata

FELELŐS KIADÓ:

Kovács Andor Tamásné polgármester

FELELŐS SZERKESZTŐ:

Edelmayer Miklósné

E-MAIL:

konyvtar@dunakiliti.hu

TÖRDELŐ SZERKESZTŐ:

Edelmayer Enikő

NYOMDAI MUNKÁK: Monocopy

Nyomda, Mosonmagyaróvár

ISSN: 2415-9220.

AKIKTŐL FÁJÓ SZÍVVEL BÚCSÚZUNK...

JANKÓ FRIGYES

MAKAI LAJOSNÉ

MÉSZÁROS GÉZÁNÉ

SZALAI LAJOS

VARGA BÉLÁNÉ ETI NÉNI

SZOKOLI GYULA

NEUBERGER RÓBERTNÉ

Emléküket szívünkben őrizzük.

Szigetköz Lelke
PÁLINKAHÁZ

Pálinka Ünnepe

SZIGETKÖZ LELKE PÁLINKAHÁZ

2018. szeptember 29.

PROGRAM:

- 12.00** Kapunyitás
Ebéd: különféle finomságok, birka- és marhapörkölt, keszeg, lángos, palacsinta.
- 12.30** Az **Aranykapu** zenekar verses-zenés koncertje.
- 14.00-15.00** **Moson Big Band** koncert.
- 15.15** Köszöntőt mond **Kovács Andor Tamásné** Dunakiliti polgármestere.
- 15.25** A **IV. Bérfőzetői pálinkaverseny eredményhirdetése**, díjátadója. A díjakat átadja Kovács Andor Tamásné Dunakiliti polgármestere.
- 16.30** Fergeteges buli az ország legjobb, csak élőzenét játszó buli zenekarával, a **RULETT** együttessel.

A gyerkőcöket 13-16 óráig kreatív kézműves foglalkozásokkal várják a „bütykölde sarkunkban” a Kiserdei Óvoda óvónői. A rendezvény fővédnöke Dunakiliti Község Önkormányzata.

A rendezvény díszvendége **dr. NAGY ISTVÁN** agrárminiszter és **dr. ÁRVAY ISTVÁN** Mosonmagyaróvár polgármestere.

Bejelentkezés, helyfoglalás: Keress minket a facebookon is!
Rácz Ferenc www.szigetkozpalinka.hu
+36 30 99 38 411 info@szigetkozpalinka.hu

